

היבטים רגשיים בעבודתי כמורה

ההיבטים הרגשיים שלי כמורה באים לביטוי כל יום. הרגש מתפרץ החוצה במובנים שונים ומשונים כגון בכל בוקר אני מגיע לבית הספר עם חיוך, התקבלתי בבית הספר בצורה טובה מהשומר בכניסה ועד אחרון המורים. אני חושב שאם אתה מרגיש טוב במקום כלשהו אז אתה מקרין את אותה ההרגשה אם לא יותר במקום עבודתך. הכול מתנהל בנועם ובחום בדיוק כמו שאני אוהב. המורים והמנהלת מאד נחמדים אפילו השרת והשומר בכניסה מחייכים ונחמדים אלי כל פעם שאני מגיע לדבר איתם ולדעתי זה מאד חשוב. כמוכן שעם התלמידים ישנן רגשות שונים, כיוון שלפעמים אני יכול להיות מאד נחמד, רגיש ורגוע ולפעמים אני יכול לכעוס, לצעוק ואלה רגשות שאני מנסה למתן אבל לא תמיד מצליח. אני חושב שניסיון בהוראה מלמד אותך לשלוט ברגשות כאלה ואחרים ולאחר תקופה מסוימת בעבודה אתה יודע איך אתה רוצה להתנהל מול התלמידים וגם כאשר ישנו כעס מסוים צריך ללמוד איך אתה מוציא אותו על תלמיד כזה או אחר. כמוכן שישנם רגשות שאתה כמורה שומר אותם לעצמך וישנם רגשות שאתה דואג להוציאם החוצה. לדוגמה, בישיבות צוות לפעמים אני מוצא את עצמי במצב שאני יושב מקשיב לכל מה שהמורים השונים אומרים על הבעת הרגשות של מורות כאלו ואחרות בתוך תוכי אני מוצף ברגשות רוצה להוציא אותם החוצה ולפעמים אני מוצא את עצמי עוצר את אותם רגשות ומפנים אותן מכיוון שאני יודע שזה עדיין לא מקומי לבטא אותן מול כולם. אני מורה חדש בבית הספר והקבלה שלי לצוות דעותיי ורגשותיי צריכים להגיע בהדרגה. אני לא חושב שצריך לשמור הכול בפנים. אני מוצא מורה שאוכל להיות קרוב אליו, מספר ומוציא את רגשותיי באוזניו. בשל היותו, מורה וותיק ממני בבית הספר, הוא מיעץ לי מה לעשות ונותן לי טיפים, כך אני לומד להכיר את המערכת. אני מאמין, שלאט לאט כשאני יהפוך לחלק מהמערכת, תקופת הסטאז' תעבור, יכירו אותי ואני אכיר את כל הצוות בצורה טובה, הרגשות העצורות שאני מדבר עליהם יפנו מקומן ויהיה לי הרבה יותר קל להתבטא בינתיים אני עושה זאת בהדרגה.

כתב: אביב יעקב